

gende med Finantsloven. Desuden er en saadan Skrivelse kun bindende for Dvæstor, ikke for Ministeriet. Grunden, hvorfor Udvalget mener, at det bør bortfalde, er, at vi anerkjende Rigtigheden af det Princip, at det store Kongelige Bibliothek er berettiget til at beholde, hvad der i det ene Aar er besparet i Henseende til Anskaffelsen af Bøger og deslige, fordi det i Aarets Løb ikke er blevet brugt, og kan, uden nogensomhelst ny Bevilling, anvende dette til lignende Udgifter i det paafølgende Aar. I saa Henseende er Udvalget fuldkomment enig med Revisionen, men Meningsforskjellen mellem os er, om det Aar for Aar skal fremhæves, og det mene vi maa ansees fuldstændigt afgjort ved de særlige Afkomster, som derfor ere ansførte under tidligere Aars Forhandlinger, navnlig antager Udvalget, at denne Udgift er definitivt slaaet fast derved, at der forrige Gang var indstillet af Revisionen, at denne Overførelse af den resterende Kassebeholdning fra det ene Aar til det andet „kan passere“, hvorimod dette af Rigsdagen blev forandret til at den „billiges“. I Henhold til foregaaende Discusstioner, der gjøre det aldeles utvivlsomt, at Rigsdagen anseer denne Overførelse tilbørlig hjemlet, formener Udvalget, at den for Fremtiden ikke behøver nogen særlig Fremhævelse. — De to følgende Poster under Nr. 7 og 8 angaae det Kongelige Theater. Theatret har, foruden en Underbalance udover det bevilgede Tilskud af 50,947 Rdl. 48 Sk., havt en virkelig Underbalance af 1811 Rdl. 5 Sk., og det uagtet der desforuden er paa Underconti besparet 925 Rdl. 35 Sk., som ogsaa ere forbrugte. Overkridelsen af Finantslovens Bevilling bliver altsaa 2,736 Rdl. 40 Sk., eller naar man derfra drager nogle Forstud til Beløb 230 Rdl. 53 Sk.: 2,505 Rdl. 83 Sk. Det er dette Beløb, hvorpaa der er begjært Tilskudsbevilling, og hvorved det altsaa af vedkommende Bestyrelse er anerkjendt, at Underconti ere bindende. Denne Tilslagsbevilling kom imidlertid ikke til Afgjørelse, og derfor skjønner jeg ikke rettere, end at Følgen heraf maa blive, at baade den nævnte Underbalance 2,505 Rdl. 83 Sk. og Kassebeholdningen 694 Rdl. 78 Sk. gaaer over paa det næste Aars Regnskab. Naar

forresten vor Indstilling kun gaaer ud paa, at det, at Kassebeholdningen tages til Indtægt i næste Aars Regnskab, skal paasees af den paafølgende Revision, da er det, fordi vi mene, at den virkelige Underbalance bliver det den vedkommende Bestyrelses Sag at anføre og legitimere. — Post 8 angaaer en meget vigtig Controvers, som har fundet Sted mellem Revisionen og Ministeriet om, hvorledes der skal tilvejebringes Dverensstemmelse mellem Bestemmelsen ifølge fgl. Resolution af 29de Juni 1842, at 10 Procent af den virkelige Indtægt skal fradrages i Spillepræmie, og den Bestemmelse, der findes i Finantsloven, at 10 Procent af Overskuddet skulle kunne anvendes til ubestemte Udgifter. Det er imidlertid endt med, at Ministeriet har anerkjendt, at Revisionen havde Ret, og lovet for Fremtiden at ville rette det, og jeg skal derfor ikke længere opholde mig ved denne specielle Post. Forøvrigt skal jeg, forinden jeg forlader dette Spørgsmaal om Theatret, bemærke, at der med fuld Jøie i Revisionens Beretning er gjort opmærksom paa, at Regnskabsvæsenet ved Theatret er i højeste Grad mangelfuld, og at man i Grunden ikke kan kalde det et Regnskab, men kun sige, at der er fremsendt 4 store Pakker Regnskabsbilag; at denne Mangel naturligtvis ikke kan afhjælpes derved, at Ministeriet deraf laver en Slags Regnskabsoversigt, forekommer mig at være aldeles klart. Jeg troer altsaa at burde udtale som Noget, der er ønskeligt, at Ministeriet vil paasee, at den hele Regnskabsform ved Theatret bliver bedre. Naar den forøvrigt er i høj Grad mangelfuld, da er det en Stjæbne, som den deler med de øvrige Bestyrelser af det fgl. Theater underlagte Brancher. De ommeldte 100 Rdl. paa Contoen „Videnskab og Kunst“ har man Intet at bemærke ved, da de angaae et foregaaende Finantsaar. Naar det under den første Indstilling ved det fgl. naturhistoriske Museum er sagt, at den brugte Fremgangsmaade kan passere, da er Forholdet følgende. Der var ansat en Overinspecteur ved Museet, der havde en Gage af 600 Rdl. Ved Finantsloven 1850—51 fik han et Tillæg af 200 Rdl., og uagtet det ikke i selve Finants-